

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 90/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 244/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. apríla 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 244/05.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ pôvodne podal 15. decembra 2005 žalobu Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý ju postúpil

na ďalšie konanie okresnému súdu, ktorý ju ďalej postúpil na ďalší procesný postup Okresnému súdu Prešov ako súdu miestne a vecne príslušnému. Na základe rozhodnutia najvyššieho súdu o kompetenčnom konflikte bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie opäť okresnému súdu, ktorý vo veci žaloby sťažovateľa konal pod sp. zn. 19 C 244/05. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd aj napriek jeho sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu koná v jeho veci so zbytočnými prietahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a oddiaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava I porušuje základné právo MUDr. D. B. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Okresný súd je povinný zaplatiť zadostučinenie MUDr. D. B. vo výške 50.000.- Sk do 15 dní od doručenia Nálezu Ústavného súdu.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť trovy konania advokátovi, Ústavnému súdu a sťažovateľovi do 15 dní od doručenia Nálezu ÚS SR.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu je posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 244/05 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

V súvislosti s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 244/05, ústavný súd z vyžiadaného súdneho spisu zistil, že žaloba sťažovateľa, ktorou sa proti žalovanému (Slovenskej republike v zastúpení Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky) domáhal náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, bola 5. decembra 2005 doručená najvyššiemu súdu, ktorý žalobu postúpil na ďalšie konanie okresnému súdu, ktorému bola doručená 8. decembra 2005. Okresný súd z dôvodu, že podľa jeho názoru sa sťažovateľ domáha náhrady škody v dôsledku postupu Okresného súdu Prešov, postúpil 16. decembra 2005 žalobu sťažovateľa na ďalšie konanie a rozhodnutie Okresnému súdu Prešov a súčasne túto skutočnosť okresný súd 19. decembra 2005 oznámil účastníkom konania. Okresný súd Prešov po tom, ako mu bol 9. januára 2006 doručený spis, z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci predložil 17. januára 2006 spis najvyššiemu súdu na rozhodnutie o kompetenčnom konflikte. Najvyšší súd uznesením sp. zn. 3 Ndc 12/06 zo 14. februára 2006 rozhodol, že na konanie o žalobe sťažovateľa je miestne príslušný okresný súd. Uznesenie najvyššieho súdu bolo doručené 20. februára 2006 Okresnému súdu

Prešov, ktorý ho doručoval účastníkom konania a 3. marca 2006 Okresný súd Prešov postúpil spis na ďalší procesný postup okresnému súdu, ktorému bol spis doručený 13. marca 2006. Výzvou z 31. mája 2006 okresný súd zisťoval majetkové pomery sťažovateľa a uznesením z 13. júla 2006 okresný súd rozhodol, že nevyhovuje žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu. Uznesením z 24. novembra 2006 okresný súd uložil sťažovateľovi, aby odstránil nedostatky žaloby, na ktoré sťažovateľ reagoval podaním doručeným okresnému súdu 4. decembra 2006. Dňa 7. júna 2007 namietala zákonná sudkyňa svoju zaujatosť z dôvodu, že sťažovateľ podal proti nej žaloby v iných konaniach, pričom 18. júna 2007 bola vec pridelená na konanie a rozhodnutie inej zákonnej sudkyňi. Výzvou z 19. októbra 2007 okresný súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe sťažovateľa a výzvou z 28. januára 2008 okresný súd opätovne vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov žaloby.

Plynulému postupu okresného súdu bránilo aj to, že sťažovateľ musel byť opakovane vyzývaný na odstránenie nedostatkov žaloby a tiež treba brať do úvahy, že sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 4. apríla 2007, t. j. iba viac ako tri mesiace po tom, ako reagoval na uznesenie okresného súdu, aby odstránil nedostatky žaloby.

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03), nevysloví porušenie práva zaručeného v tomto článku, ale sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 57/01, I. ÚS 27/02, I. ÚS 197/03, I. ÚS 35/04, I. ÚS 38/04).

Ústavný súd nad rámec uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 244/05 dochádzalo k priet'ahom v konaní, sťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal sťažnosť na porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného

zadosťučinenia a trovách konania je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2008